

LUKAS VII: 11, 12, 13, 14, 15, 16.

HET geschiedde op den volgenden [dag] dat hy ging na een stad genaamt Naïn, en met hem gingen veele van zyne Discipelen, en een groote schare. En als hy de poorte der stad genaakte, ziet daar, een doode wierd uitgedraagen, [die] een eeniggeboren zoone zynr moeder [was,] en zy [was] weduwe, en een groote schare van de stad [was] met haar. En de Heere haar ziende, wierd innerlyk met ontferminge over haar beweegd, en zeide tot haar, En weend niet. En hy ging toe, en raakte de baare aan (de draagers nu stonden stille) en hy zeide, Jongeling, ik zegge u, staat op. En de doode zat over einde, en begon te spreken: en hy gaf hem zyne moeder. En vreeze beving ze alle, en zy verheerlykten God, zeggende, Een groot Propheet is onder ons opgestaan, en God heeft zyn volk bezocht.

JOANNES V: 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27.

Gelyk de Vader de doode opwekt en leevendig maakt, also maakt ook de Zoone leevendig die hy wil. Want ook de Vader en oordeeld niemant, maar heeft alle het oordeel den Zoone gegeven. Op dat zy alle den Zoone eeren, gelyk zy den Vader eeren. Die den Zoone niet en eerd, en eerd den Vader niet die hem gezonden heeft. Voorwaar, voorwaar, zegge ik u, die myn woord hoord, en geloofd hem die my gezonden heeft, die heeft het eeuwige leven, ende en komt niet in de verdoemenisse: maar is uit den dood over gegaan in het leven. Voorwaar, voorwaar zegge ik u, de ure komt en is nu, wanneer de doode zullen hooren de stemme des Zoons Gods, en dieze gehoord hebben, zullen leeven. Want gelyk de Vader het leven heeft in hem zelve, also heeft hy ook den Zoone gegeven het leven te hebben in hem zelve. En heeft hem macht gegeven ook gerichte te houden, om dat hy des menschen Zoone is.